

HOVORY S NÁVŠTĚVNÍKY

Článek do časopisu „Nový svět“, jehož část je přejata z novin „NEW LIFE“, kde je uvedeno několik rozhovorů se členy diplomatického reprezentantstva, pojednávající o vztazích mezi nimi a Robinem Hronkem. Tento článek je rozšířen o ostatní názory na život.

Předmluva redakce

Vážení čtenáři

Právě jste začali číst článek, který obsahuje hovory se členy diplomatického reprezentantstva, čímž ukazuje způsob jejich přemýšlení a tolerance. K tomu aby bylo možné napsat tento článek, použili jsme článek od paní Roxany Smaulové, která pořídila několik rozhovorů, kde bylo klíčovou otázkou plnění neobvyklých přání. Jelikož autorka nechtěla jít moc daleko, použila přítelkyně své dcery, kterých se ptala, zda-li jim nevadí, co od nich může někdo chtít. Abychom neměli problémy s pořizováním materiálů, potřebným k napsání tohoto článku, použili jsme Robina Hronka, který je v domovském světě těchto osob převážně ženského pohlaví, velice populární jako hudební skladatel, jako osoby o které víme, že má velmi neobvyklý požadavek na ženy. Z tohoto článku se dozvíte, o co jde a o tom, že tyto dívky to docela dobře akceptují.

Asi před pěti lety dělala organizace BATRADIS velice zajímavý pokus, který byl nejprve podniknut ve Švédsku a potom u nás v České republice. Robin Hronek byl požádán touto organizací a zjistil, že to nefunguje. Z tohoto důvodu se redakce našeho časopisu rozhodla vydat nějaký článek o lidech (o lidem podobným bytostech), ze kterých by si lidé mohli vzít příklad.

REDAKCE

Problém lidstva v otázce pochopení druhého člověka

Našimi vědeckými pokusy bylo zjištěno, že lidská společnost má kromě ekologických a ekonomických problémů také problém sociologický. Tento problém vzniká originalitou každého člověka a sice jde o problém chápání takových pojmů, jako je : láska, pravda a svoboda. Existují zde sice určité společenské normy, které stanovují určitou jednotnost názorů a mezilidských vztahů, kterým říkáme „Společenské konvence“. V posledních letech jsme se stali svědky událostí, které nám ukázaly, že tyto konvence nejsou v mnoha případech použitelné. Tento problém se snaží řešit celá řada vědců, nehledě na to, že organizace NASA utahuje spousty informací o těchto událostech. Jedná se totiž o fenomén zvaný „UFO“. Létajících objektů neznámého původu bylo pozorováno mnoho, ale nám jde nyní o to, že planeta Země byla navštívena mimozemskou civilizací, která nám chce pomoci. Tito návštěvníci si zde vybudovali síť svých základů, které známe pod označením BATRADIS. Robin Hronek a DrSc. Josef Dlouhý CSc. Zjistili, že toto slovo, které slouží organizaci, která slouží jako ambasáda, znamená „smlouva“. Pochází to ze starého jazyka té civilizace, která již mluví jiným jazykem, který fonologicky a částečně i gramaticky připomíná angličtinu. Díky tomu se objevují lidé, kteří se s mimozemšťany (ve všeobecném smyslu) setkali.

V našem případě se přihodilo právě Robinu Hronkovi, že se setkal s mimozemšťany, ale to se pořádně projevilo až v roce 1986, kdy jednomu z nich pustil svojí první kompozici a dorozuměl se s nimi hudbou. Tím prvním mimozemšťanem byl pan Konwan Skywalker, Díky tomu, že má spoustu známých, objevila se i první žena z kosmu. Kromě Konwanovy manželky to byla zpěvačka Marie Smaulová. Potom přišly její přítelkyně, které Marie znala ze školy, z ulice a z různých kurzů. Tyto dívky zde žijí samy a mají velké problémy. Z domova jsou zvyklé na jiné způsoby soužití s ostatními lidmi, které jsou mnohem lepší. Lidé si z nich **dělají legraci**, protože se tato děvčata zdají ostatním lidem až nenormálně **hodná**.

Vzhledem k tomu, že je jejich pobyt spojen s různými výzkumy, jejich pobyt a práce organizace BATRADIS je z části finančně dotována úřady civilizace, která je sem posílá jako výzkumníky. Z toho důvodu nám bylo poskytnuto zařízení, díky kterému se můžeme chránit před lidmi. Ochrana spočívá v tom, že všichni členové diplomatického reprezentantstva pro většinu lidí **neexistují**, protože je jejich existence zaměřena na určité vybrané osoby. Tím pádem si z nich nikdo nemůže dělat legraci a jinak jim ubližovat. Z tohoto důvodu jsme se ve spolupráci s paní R. Smaulovou a panem Robinem Hronkem rozhodli s těmito návštěvníky hovořit a tyto rozhovory tiskově zpracovat.

Rozhovor s Marií Smaulovou

Úvodní informace

Slečna Marie Smaulová se narodila 15. 6. 1974. Její matka je novinářka a její otec je zedník. Marie je 178 cm vysoká, má černé dlouhé kudrnaté vlasy a velké černé oči. Marie Smaulová má středoškolské vzdělání, které získala studiem na odborném učilišti, kde se vyučila elektrotečnickou. Součástí absolutoria tohoto učiliště bylo dovršení základního vzdělání (1 rok) a zbytek střední.

Vlastní rozhovor

- Otázka:** Jsme rádi, že jsme vás mohli zastihnout zrovna když máte chvíli čas. Rádi bychom se vás zeptali na pár věcí. Naše čtenáře by zajímalo, jak žijete a jaké máte záliby.
- Marie:** Já žiju jako každá mladá holka, akorát že existuji jen pro určitý lidi, což je kvůli bezpečnosti. Jinak se zajímám o hudbu, chodím tancovat a bavím se jako ostatní mladý lidi.
- Otázka:** My víme, že pocházíte řekněme, z jiného světa, nás by zajímalo, jestli nemáte nějaké neobvyklé záliby. Mohla byste nám o nich něco říci?
- Marie:** Možná že jsem zvláštní tím, že mám klukovský chování. Moje záliby taky tak vypadají. Patří sem třeba to, že jsem trochu technicky založená. Díky tomu jsem si vybrala přílehu obor ve kterém jsem se vyučila. Kromě toho mám kluka, je to Robin Hronek, kterej není moc šikovnej takže kromě toho, že potřebuje abych mu uvařila, vyprala a podobně, potřebuje, abych mu uměla něco opravit od elektroniky.
- Otázka:** To je velice zajímavé, nehledě na to, že díky této odpovědi jste odpověděla také na další otázku, která tím pádem odpadá. Někteří čtenáři vás znají také jako zpěvačku. Mohla byste nám o tom něco říci bližšího?
- Marie:** Pokud bych chtěla mluvit o tom, jak zpívám, chtěla bych říct, že jsem na tom podobně jako Robin. Stejně jako on, jsem se stala na své domovské planetě populární.
- Otázka:** Slyšeli jsme, že nyní skládáte své písničky sama a že připravujete novou desku, Co můžeme od toho očekávat?
- Marie:** K té desce bych chtěla říct jenom to, že to jsou moje vlastní písničky, který dělám

na počítači s kámoškama, který říkají že tyhle písničky by mohly docela frčet. Kromě toho, připravuju výběr všech písniček, který jsem dělala s Robinem a pár těch nových.

Otázka: Teď tu máme již závěrečnou a dosti důležitou otázku. Když už mluvíme o vašem „řekněme, životním druhovi, tak by nás zajímalo, pokud to není moc jak my novináři říkáme - otázka na tělo, jestli byste nám neřekla o něm něco více.

Marie: Tohle je věc, o které by normální holka nemluvila, ale jelikož nejsem díky mojí národnosti normální, tak vám řeknu pár zajímavostí. Chtěla bych si vzít Robina s sebou domů, protože potřebuje, abych ho chránila, což dovedu. Jednak jsem dost silná a jednak si dovedu poradit sama. Odvézt si ho chci proto, že se na Zemi musím někdy prát, což se mi moc nechce.

Otázka: Vaše matka napsala článek, kde zkoumala jednu věc, na kterou bychom se rádi zeptali. Když jste se s Robinem seznámila, nevadilo vám, že chtěl abyste jej nosila na zádech?

Marie: Tohle mě nevadilo a nevadí mě to dodnes. Já si myslím že když se mi na něco někdo ptá, tak mu odpovím a když někdo něco chce, tak mu to dám. U Robina to platí nejvíc, akorát že teďko začal blbnout, a má jinou holku. Až na to přijde, pokusím se nějak vymyslet, abych si Robina odvezla, aniž by musel fyzicky zemřít. Moje moc fajn kámoška Beferly na tom dělá.

Reportér: Já myslím, že poděkujeme, těšíme se na shledanou a děkujeme za velice zajímavý rozhovor.

Rozhovor s Beferly Skoitovou

Úvodní informace

Slečna Beferly Skoitová se narodila 5. 10. 1975. Oba její rodiče jsou lékaři. Beferly má dva sourozence (staršího bratra a mladší sestru). Beferly je asi 173 cm vysoká, má hnědé vlasy a hnědé oči. Je zajímavá svým abnormálním technickým nadáním a svými zájmy.

Vlastní rozhovor

Reportér: Zašli jsme se podívat na velice zajímavou slečnou, která nás přivítala ve svém pracovním bytě. Zejména nás překvapilo, že jsme šli do pokoje, který připomínal jakousi elektrotechnickou dílnu.

Otázka: Mohla byste nám o tom něco říci?

Beferly: Promiňte mi ten pořádek, kterej tu je, ale tohle to je moje počítačová firma ATS Computers. Tady montuju počítače.

Otázka: To je velice zajímavé. Naše čtenáře by zajímalo, jak, kromě tohoto podnikání, žijete.

Beferly: Kromě toho podnikání dělám taky muziku a chodím s Máňou pařit. My jsme totiž kámošky.

Otázka: Dále tu máme takovou otázku, ohledně vašeho soukromého života, takže pokud nechcete odpovídat, nemusíte. Naše čtenáře by mohlo zajímat, jestli vám vaše technické založení nedělá problémy s vařením a péčí o muže.

Beferly: Tohle mi potíže nedělá, ale pokud bych chtěla nějakýho kluka, musel by se obejít bez obalovanejch věcí, jako je třeba řízek. Já jsem ohledně kuchyně dost líná. Zašívání ponožek a jinejch děr mi taky jde. Pokud by šlo i o něco jinýho, tak to dokážu úplně nejlíp, zvláště když to dovedou i zvířata.

Otázka: Neznáte náhodou Robina Hronka osobně?

Beferly: Robina znám velice dobře, protože s ním Máňa chodí. Pomáhám mu s muzikou a občas mu poradím něco ohledně počítače.

Otázka: Vaše přítelkyně Marie dělá určitou akci, jejímž cílem je náhrada. Marie se obává, že udělá nějakou chybu a nebude pro Robina Hronka potřebnou oporou. Víte o tom něco?

Beferly: Něco vim. Máňa zjistila, že si s Robinem rozumíme a že se mu líbím. Jsem jedna z náhradnic.

Otázka: Marie vás požádala, jakožto odborníci v oblasti techniky, o pomoc. Marie si chce odvézt Robina domů aniž by musel zemřít, nebo skončit v psychiatrické léčebně. mohla byste našim čtenářům říci, jak tento problém řešíte?

Beferly: Zatím moc daleko nejsem, protože se připravuju na zkoušky na vysokou. Ráda bych studovala elektrotechniku a výpočetní techniku na ČVUT. Jediná věc, která je už pomalu hotová, je program, kterej bude obsluhovat metamorfační komoru. Ještě tam musím nadefinovat pár funkcí a procedur, na korekci parametrů, aby se nestalo, že by se Robin nesložil tak jak má.

Otázka: Nyní přistupme k poslední otázce, kterou lze označit za klíčovou: Když již mluvíme o takovém společném příteli všech dívek, se kterými budeme ještě hovořit - o Robinu Hronkovi, že má velice neobvyklé požadavky. Jde o to, jestli vás nepožádal, abyste ho nosila. Mohla byste nám říci váš názor?

Beferly: Obávám se, že budu citovat jinými slovy Máňu, ale za sebe bych řekla, že mám ráda voloviny a smysl pro humor. Myslím, že v případě Robina, to není nic divného, protože znám hodně kluků který po mě chtěli daleko horší věci, který jsem ochotná pro Robina udělat, protože to je můj kamarád a díky Máně Smaulů, jsem taky jeho kamarádka.

Reportér: Děkuji vám za velmi zajímavý rozhovor a těším se na shledanou.

Rozhovor s Magdou Duresovou

Úvodní informace

Slečně Magdaleně Duresové je asi 23 let, je 194 cm vysoká, má černé kudrnaté vlasy na ramena. Magda D. je zajímavá tím, že patří k ženám, majícím technické nadání. V tomto případě se jedná o stejně šikovnou dívku, jakou je Beferly Skoitová. Slečna Magda se vyznačuje velice zajímavým vyjadřovacím způsobem, který se objevuje zejména u vysokoškolských studentů. Tento způsob vyjadřování je velice příjemný a vtipný. V Případě nyní jmenované dívky se to velmi dobře poslouchá, ale je nutno vědět, že Magda mluví dost rychle a poměrně tiše.

Reportér: Dovolte mi přivítat u našeho reportážního mikrofonu slečnu Magdu Duresovou, kterou bychom si dovolili tak trochu vyzpovídat. Naše čtenáře by zajímala spousta věcí : na příklad, jak se vám tady u nás líbí.

Magda: Podle toho, co vim o Zemi, tak si myslím, že žiju v pěkné prdeli, abych se vyjádřila odborně. Díky organizaci BATRADIS tu máme docela dobré životní podmínky, z čehož jsem zjistila, že moje vědomosti o tomto světě, byly tak zvaně správné, což lze formulovat také tak, že byly špatné.

Otázka: Máme určité informace o vašem studiu na Vysoké škole. Co studujete?

Magda: Celou dobu, co tady žiju, studuju architekturu.

Otázka: Jaký máte názor na určité věci, které se týkají činnosti slečny Marie Smaulové?

Magda: Klidně se můžu přiznat k tomu, že i já pomáhám Marii s tímto problémem, a moc se mi to líbí. Dokonce pracuji spolu s dalšími našimi přáteli na řešení problému s odvezením Robina ze Země, což je tak zvaně jednoduchá záležitost, což lze formulovat také tak, že je to zcela složité. Tohle by nebylo, kdyby si vedení naší organizace uvědomilo, že zkoumá planetu s tzv. inteligentním životem a s tzv. hodnými lidmi. Dělali jsme totiž akci, která tak zvaně fungovala, díky čemuž se vyznačovala tím, že je totálně k ničemu. My odborníci máme pro vyjádření této vlastnosti odborný termín, s jehož využitím to lze formulovat také tak, že ta akce byla na hovno.
(po této větě se Magda tlumeně nosem zasmála)

Otázka: Díky tomu, že hodláte v případě nouze nahradit Marii Smaulovou, očekává se od vás jako od každé ženy, že byste svému muži pečovala též o pořádek. Dle toho, co vidím kolem sebe, nevypadá zrovna nejlépe. Mohla byste se k tomu vyjádřit?

Magda: Pozemská žena by se po získání této informace urazila a tak zvaně by vás pochválila. Já se neurazím, neboť tento druh pořádku, kterému odborně nadáváme „bordel“, má svoje opodstatnění. Jelikož jsem inteligentní, nemám čas na uklízení, neboť řeším vědecké problémy. Blbci mají pořádek proto, že neřeší žádné vědecké problémy, včetně problémů politických, které tito blbci před 17. Listopadem řešili. Inteligentní jedinci mají bordel proto, že chtějí všechen čas využít k vědecké práci. Patří sem také hledání věcí na svém místě, které zabírá dvojnásobnou dobu, protože musíme najít místo, kam ta věc patří. Ideálním pořádkem je dokonalý chaos, kde vše leží na hromadě a vše se hned najde.

Otázka: Většina mužů chce, aby žena uměla vařit. Umíte také vařit?

Magda: Něco dovedu uvařit takže v případě, že bych se vdala, manžel by hlady neumřel.

Otázka: Pokud znáte Robina Hronka, nechtěl, abyste ho nosila?

Magda: Pokud vim, tak jsem mu koně dělala a nijak mi to nevadilo. Mám totiž ráda neobvyklé věci a ráda se směju. Doložit to můžu tím, že mám ráda Cimrmana a ráda dělám vylomeniny. Tahle Robinova píčovina, abych použila odborný výraz, se mi moc líbí a dovedu to velice dobře využívat.

Reportér: Já myslím, že za tento vyčerpávající rozhovor poděkujeme a těšíme se na shledanou.

Rozhovor se Zuzanou Andersonovou

Úvodní informace

Slečna Zuzana Andersonová se narodila 12. 10. 1974. Její matka je prodavačka a její otec je řidič kamiónů. Díky tomu Zuzana vyrůstala většinou na ulici, protože jí to samotnou doma nebavilo. Díky tomu se Zuzana chová sebevědomě a svérázně. Většina jejích výrazů musela být pro tento článek upravena. Zuzana je asi 175 cm vysoká, má dlouhé rovné medově zbarvené vlasy, jejichž barva se dá srovnat s barvou ohně. Zuzana má velké zelené oči. Nejraději se obléká do černé kůže.

Reportér: U reportážního mikrofonu zde vítám slečnu Zuzanu Andersonovou, která by dle informací, které jsme pomocí sítě našli u Marie Smaulové v počítači, nahradí Marii jako Robinova manželka. Čtenáře zajímá spousta věcí, jako na příklad: jak se vám líbí na Zemi a jaké máte pro nás neobvyklé záliby.

Zuzana: Tady v Praze a asi i na celý zemi, se mi líbí. Je tu dobrý vzrůšo. Nevobvyklý hobbies bych taky měla. Jsou i tady holky, kterejm se líbí motorky Harley Davidson, ale já to žeru spíš takovim klukovskym způsobem. Dokonce mam chatu, kde mam dva Harleje, jeden je nedodělanej a u druhýho si chci seřídít motor.

Otázka: Vy se v tom vyznáte?

Zuzana: No jasan! Ještě doma, když jsem se flákala po ulicích, tak jsem se chytla fajn party a pomáhala jsem v autodílně, což mě zajímalo a naučila jsem se dávat dohromady motorky, ale i auťáky.

Otázka: To je velmi zajímavé, protože je to tady u nás nezvyklé, aby žena dovedla dělat takovéhle věci. Neubírá to na vašich ženských dovednostech?

Zuzana: Ženský práce umim dělat stejně jako tyhle, takže kdybych chtěla žít s nějakým chlapem, splním, co se od ženy čeká.

Otázka: Máme jisté informace o vaší tělesné zdatnosti, naše čtenáře by zajímalo, jakému sportu se věnujete.

Zuzana: Organizace BATRADIS založila fotbalovej klub. Marie tam je a ještě pár holek. Takže hraju fotbal, kromě toho plavu a dovedu taky serfovat.

Otázka: Závěrem by nás zajímalo, jestli byste nám něco neřekla o tom, že vás v konkrétním případě Robin Hronek požádal, abyste jej nosila. Co si o tom myslíte?

Zuzana: Tady o tom vám řeknu asi tohle: Když mam dobrou náladu, vezmu na koně kohokoliv, když to chce. Venku mezi lidma bych ale nikoho nenosila až na Robina toho svezu ze srandy kdekoliv.

Reportér: Já myslím že můžeme Zuzaně poděkovat, a aby se to trochu prostřídalo, zvu nyní k mikrofonu slečnu Renatu Gilbertsovou.

POZNÁMKA: Následující dva rozhovory byly pořizeny v novém podniku veřejného stravování, vedeného slečnou Kateřinou Haidenovou, se kterou bude druhý rozhovor. Ostatní rozhovory byly pořizeny v bytech, nebo v jiných

klubech, barech a v zaměstnání dívek, které jsou ochotné nahradit slečnu Marii Smaulovou v manželství s Robinem Hronkem.

Rozhovor s Renatou Gilbertsovou

Úvodní informace

Opět se omlouváme zvědavým čtenářům, že neuvádíme datum narození slečny Renaty Gilbertsové, která je asi 170 cm vysoká, má modré oči a blond kudrnaté vlasy do pasu. Vyučená je kadeřnicí, hraje na kytaru a dovede zpívat.

Reportér: Zašli jsme si do nového klubu, který funguje též jako noční bar. Nalézáme zde velice milou dámskou společnost. Přisedl jsem si ke dvěma mladým dívkám z nichž nejprve udělám rozhovor s velmi krásnou blondýnkou, sedící po mojí levé ruce, a potom s neméně krásnou černovláskou po mé pravici. Čtenáře zajímá spousta věcí, jako na příklad bych položil první otázku, a sice:

Jak se vám líbí na Zemi a jak se vám líbí v Praze?

Renata: V Praze se mi moc líbí, akorát že je tady moc zlodějů a že si nemůžu zvyknout na to, jak se lidi chovají.

Otázka: Tak už to bohužel je. Nás by ale zajímalo, čím jste pro nás neobvyklá a jestli máte, jako žena, pro nás nějaké zajímavé koníčky.

Renata: Hrát a zpívat uměj i ženský ze Země, ale může být pro vás exotický, že i v tomhle nebezpečnu se mi nic nestalo, i když dělám taxikářku. My jsme všechny dost silný, abychom se ubránily. Pod Batradisem máme taxifirmičku, kde jezdím já, Lucka, někdy tady naproti sedící Katka a ještě dvě holky, který jsou teda pro vás normální - teda jako, že to jsou český holky. Taky tam jezdí Julie Gilanová, ale to jenom, když máme potíže pokrejt určitý území.

Otázka: Určitou skupinu čtenářstva našeho časopisu by zajímalo, jestli vás jistá Marie Smaulová nepožádala, jestli byste jí nemohla nahradit jako manželku Robina Hronka, a jestli byste nám o tom něco neřekla, pokud možno slušně.

Renata: Být jeho ženou by asi byl můj sen, protože ho vobdivuju jako hudebníka. Byla bych jedna z mála holek, který si získaly přízeň u svého rockového idolu.

Otázka: Věnujete se také nějakým sportům?

Renata: Momentálně ne, ale ve škole jsem byla ve fotbalovém mužstvu, nebo spíše v ženském, to jsme dělaly v létě a v zimě jsme hrály hokej. Bylo to rozdělený tak, že my holky jsme hrály proti klukům. Ten fotbal bych si zase někdy zahrála.

Otázka: Když už mluvíme o kopané, je nějaký rozdíl mezi pozemským fotbalem a tím vaším?

Renata: Prakticky není. Hlavně mezi tím našim a americkým. Ten fotbal, co jsem hrála ve škole, je dost drsný. Ve škole, pokud si vzpomínám, jsme měli chrániče. Hlavně my holky.

Otázka: Ano, to je pěkné. Aby ale mohla dostat slovo slečna Katka, Dovolil bych si položit poslední otázku. Nepožádal vás Robin Hronek někdy o něco tak neobvyklého, jako abyste jej vzala na záda?

Renata: Požádal. Není ani nijak zvlášť moc těžkej takže je mi to jedno. Mám ho ráda víc než kamaráda a i takovouhle kravinu mu ráda udělám. Dokonce vám řeknu zajímavost, že jsem ještě doma dělala asi rok modelku a někdo chtěl nějakou neobvyklou fotku s Robinem a se mnou. Tak jsem vzala Robina na koně, a když jsme byli čelem k foťáku, tak nás vyfotili.

Reportér: Já myslím, že můžeme Renatě poděkovat nejen za to, že si s námi hezky povídala, ale i za velice pěknou humornou příhodu. Aspoň se naši čtenáři, také zasmějí.

Rozhovor s Kate Haidenovou

Úvodní informace

V tomto případě zde opět chybí údaje o datu narození, takže j čtenáři našeho časopisu nebudou moci slečně Kateřině Haidenové popřát k narozeninám. Slečna K. Haidenová nepochází z té samé planety jako ostatní dívky se kterými hovoříme, ale také zde pracuje. Kateřina Haidenová je asi 172 cm vysoká, má černé kudrnaté vlasy k ramenům a velké černé oči. Rodiče už nemá. Katka (tak bude označena v rozhovoru), je velmi hodná a veselá.

Reportér: Po příjemném rozhovoru se slečnou Renatou Gilbertsovou bych hned v tomto velice příjemném prostředí požádal o rozhovor tuto půvabnou dívku. Zatím jsme mluvili s dívkami kterým ještě nebylo dvacet, nebo jim je něco málo přes dvacet. Této dívce se již blíží třicítka, ale to nic nemění na tom, abychom se nezeptali na to samé, co obvykle. Vy jste slyšela, co jsme všechno probrali tady s Renatou, takže to u vás uděláme trochu jinak. Mohla byste nám říci něco o tom, jak se vám tu líbí, co děláte a zda-li nehodláte žít s Robinem Hronkem, jako jeho žena v případě, že by to bylo nutné?

Katka: Je to tu celkem hezký a jak jste mluvil o tom věku, není mi zas tak moc, jak si myslíte. Hodně lidí ze mě dělá babu, ale bude mi 26 let. Jinak vedu tuhle hospodu, jezdím jako taxikářka, jak Renata řekla, a taky jsem dělala účetnictví a doma jsem dělala hospodářku v nemocnici. Zatím jsem svobodná a hodně jsem si už užila, takže kdybych měla žít s Robinem, tak si spolu užijeme.

Otázka: Nemáte náhodou nějaké zajímavé koníčky, které obvykle zde na Zemi ženy nemají?

Katka: Moc pro lidi neobvyklejších koníčků nemám, ale neobvyklý by mohlo být to, že si ráda čtu klukovský dobrodružný knížky. Další moje záliba je potápění.

Otázka: To ani není nic neobvyklého, ale zajímalo by nás, zda-li máte nějaké zcela mužské dovednosti, a jestli vám neznemožňují výkon ženských dovedností?

Katka: Když mi umřeli oba rodiče, tak jsem žila většinou sama. Abych nebyla tak sama, tak jsem se přestěhovala jinam, takže jsem se musela naučit leccos si doma opravit a udělat. Díky tomu si sama spravím něco málo na autě a doma, ale ženský práce ovládám taky. Vždycky když jsem si přivedla domů chlapa, tak mě vždycky každě chválil.

Otázka: Nyní na závěr tohoto rozhovoru, bychom rádi věděli, jestli se vám nestalo, že vás Robin Hronek požádal o to, jestli byste ho nenosila?

Katka: To se mi nestalo jenom s Robinem. Dokonce se mi přihodila podobná příhoda s mým bráchou, kterýho jsem vzala na koně, teďko nedávno, když tu byl na návštěvě se svojí dívkou a kamarádem. To jsme se trochu opili a ten jeho kamarád to nahrál na videokameru. S Robinem jsme to taky dělali, ale v jeho případě mi to nevadilo, protože je Robin lehčí a menší než můj brácha a tím pádem se dá s tím udělat víc legrace.

Reportér: Myslím si že můžeme Katce Haidenové poděkovat, bylo to moc hezké posezení, ale musím už jít, takže děkuji za rozhovor oběma dívkám, a děkuji též za kávu a na shledanou.

Rozhovor s Julií Gilanovou

Úvodní informace

Slečna Julie Gilanová se narodila 11. 12. 1974, je asi 177 cm vysoká, má dlouhé rovné, velice husté černé vlasy a velké černé oči. Tato dívka je velice atraktivní a fyzicky a pohlavně zdatná. Julie je oproti dívkám se kterými jsme mluvili a s kterými ještě mluvit budeme, poněkud temperamentnější a je to vášnivá milovnice. Je s ní také dost legrace, která se vyznačuje poněkud méně inteligentními žertíky, které jsou trochu hnusné. Lapidárně řečeno: Julie Gilanová má ráda prasárničky.

Reportér: U reportážního mikrofonu vítám slečnu Julii Gilanovou, které bych se rád zeptal na několik věcí, které by mohly zajímat naše zvědavé čtenáře. Jestli máte chvíli čas, rádi bychom věděli, jak se vám tady líbí a co vás vedlo k návštěvě planety Země a České republiky.

Julie: Je to tady fajn. Já totiž ráda cestuju a tohle je něco, co se jen tak někde nevidí. Čechy jsem si vybrala proto, že jsem slyšela, že Praha je hezký město - hlavně ty historický památky.

Otázka: To je velice hezké. Píše nám do redakce hodně lidí, kteří by rádi věděli, jaké máte záliby, pokud možno jiné než ženy obvykle mají. Jaké tedy máte koníčky?

Julie: Kromě toho, že dělám hudbu a že zpívám, tak si ráda čtu, chodím tancovat, ráda cestuju, a neobvyklé záliby bych taky měla. Ráda jezdím rychle a doma jsem někdy závodila na vodních lyžích a ve škole jsem dělala box a hrála tenis fotbal a volejbal.

Otázka: Takže se dá říci, že jste sportovkyně. Jeden náš spolupracovník, který není pro vás neznámou osobou, by rád prostřednictvím tohoto článku chtěl zveřejnit informace o tom, zda-li se od pozemských žen nelišíte kromě sportu také intelektem. Abychom vyhověli jeho žádosti, rádi bychom věděli něco o tom, jaké máte technické znalosti a dovednosti.

Julie: Pokud jde o techniku, nejsem zase tak blbá, abych neuměla něco v bytě udělat, nebo něco zpravit. Jako takovou zajímavost bych uvedla, že jak jezdím s taxikem, tak jsem si tam sama přidělala rádio v práci jsem zapojila telefon. tak že blbá nejsem. Jo, a poličku taky umím pověsit.

Otázka: My jsme se dozvěděli od toho samého člověka, který se jmenuje Robin Hronek, že jste jedna z potencionálních náhradnic Marie Smaulové. Neřekla byste nám o tom něco bližšího? Pokud možno, nemusíte jít do detailů. Stačí čistě rámcově.

Julie: Čistě rámcově bych řekla, že ho znám, a kromě toho že ráda poslouchám jeho muziku, s ním taky spolupracuju, a kromě toho s ním taky ráda dělám i

- něco jinýho.
- Otázka:* Myslím, že bude lepší položit závěrečnou otázku, a sice, Jestli vás Robin nepožádal o něco velice divného, jako např. abyste jej nosila?
- Julie:* To se mi stalo. Pokud chcete vědět, co tomu říkám, tak vám řeknu, že mi baví dělat neobvyklý věci a dokonce mu to občas nabídnu.
- Reportér:* Já vám děkuji za zajímavý rozhovor a doufám, že se někdy uvidíme a těším se tedy na shledanou.

Rozhovor s Bonny Cutlerovou

Úvodní informace

Slečna Bonny Cutler se narodila 15. 8. 1975. Je asi 180 cm vysoká, má blond vlasy na ramena, které jsou zářivě žluté. Bonny Cutler má mimořádně velké modré oči a vypadá velice sympaticky. K její podobě lze dodat, že velice příjemně voní, ale trochu moc. Obléká se nejraději do jasných pestrých barev. Tato dívka je velice příjemná, romanticky založená se sklony k esoterickým a metafyzickým záležitostem. Komponuje elektrofonickou hudbu, kterou lze charakterizovat jako hudbu, kterou komponuje Enya.

- Reportér:* U reportážního mikrofonu vítám velice zajímavou dívku, která se jmenuje Bonny. Mohla byste nám říct, co vás vedlo k tomu, abyste nás navštívila?
- Bonny:* Vedlo mi k tomu to, že na Zemi jsem ještě nikdy nebyla, a ráda bych věděla, a chtěla bych se přesvědčit, jestli to tu je tak hrozný, jak jsem o tom četla.
- Otázka:* Mohla byste nám říci něco o vašich zálibách ?
- Bonny:* Moje koníčky jsou: hudba, jóga, plavání a chození do přírody. Jinak umím dělat takový hodinky a různý věci z moduritu.
- Otázka:* To je velice hezké, že ano. Nás, a hlavně tedy naše čtenáře, by zajímalo, jestli neumíte něco jiného, co pozemské ženy neumí, nebo se to u nich nečeká. Co byste nám o tom řekla?
- Bonny:* No tak něco by se asi našlo. Já nevím, jako pokud chcete vědět, jestli bych třeba opravila rádio, to jako umím a na autě si taky dovedu něco udělat. Jinak bych třeba mohla dělat lakýrnicku, jestli myslíte takový věci.
- Otázka:* Ano, to jsem také myslel. Chtěli bychom vědět, jestli znáte Robina Hronka a jestli nejste náhodou jedna z několika dívek, které jsou dle našich informací náhradnice jedné dívky, která se jmenuje Marie Smaulová?
- Bonny:* Něco takovýho bych byla, dokonce mi Marry na to dala papír. Tady to, je smlouva, kterou jsem s ní podepsala. Robina tím pádem znám, ale nevím jestli je jako dobrý takhle Robinovi legalizovat zahybání, ale asi to má nějaký důvody.
- Otázka:* Když už o něm mluvíme, nechtěl po vás, abyste ho dejme tomu nosila?
- Bonny:* Co já vim, tak na koně vzít chtěl. Hlavní ale je, že když mám dobrou náladu, tak mu to sama nabídnu. Jestli byste chtěl pane redaktore, můžu vás taky vzít na koníčka.

- Reportér:* Já myslím, že poděkuji a těším se na shledanou. Pro legraci jsem vzít chtěl. Můžu říci, že je Bonny velice silná, neboť vážím 80 Kg. Pravděpodobně, budou takhle silné i ty ostatní dívky.

Rozhovor s Marcelou Lenorovou

Úvodní informace

Marcela Lenorová se narodila 26. 10. 1975, je asi 174 cm vysoká, má černé rovné dlouhé vlasy a velké černé oči. Je zajímavá tím, že komponuje elektrofonickou hudbu, zpívá a zajímá se o počítače. Její hudbu lze přirovnat k technopopu. Připomíná to hudbu skupiny Casandra Complex, nebo Depeche Mode.

Reportér : Další moje návštěva je u velice krásné, orientálně vypadající dívky, která je také náhradnice Marie Smaulové. Mohla byste nám říct, proč jste v Praze?

Marcela: Moje poslání je jenom taková kulturní záležitost. Můžu tu vidět, co ještě neznám a chtěla jsem se dostat ke svému hodně oblíbenému muzikantovi hodně blízko. Robinovu muziku totiž dost ráda poslouchám a chtěla jsem s ním spolupracovat.

Otázka: Co vás kromě hudby a počítačů ještě zajímá?

Marcela: No tak - ráda se někdy dívám na televizi, někdy jdu někam pařit s Marnou a kámoškama a docela mě zajímá takový věci jako akupunktura, léčitelství a tak.

Otázka: Některé naše čtenáře by asi mohlo zajímat, jestli umíte dělat věci, které se u nás od žen moc neočekávají. Mohla byste nám o tom něco říct?

Marcela: Nevím přesně, co myslíte, ale pověsit poličku, nebo přidělat vodovodní kohoutek dovedu. Z elektroniky bych taky něco jednoduchýho opravila, s tím že jsem se dost věcí naučila. Nedávno jsem si koupila CD-ROM mechaniku a ten pán nějak neměl čas, a tak jsem si jí sama namontovala. Do pájení bych se ale nepouštěla. Jediný co umím sletovat, je udělat si kabel, kterej si nikde nemůžu koupit v celku. Vařit, prát a trochu šít samozřejmě umím. Takže i jako ženská se dovedu uplatnit a dokonce jsem šlapala.

Otázka: To jste velice šikovná. Říkáte, že jste poskytovala určité služby pánům, proč jste to dělala a čím se to vyznačovalo?

Marcela: To bylo kvůli získání peněz, aby naše organizace mohla Robinovi uspořádat koncert. Občas taxikařím a tak, když jsme šlapaly, zákazník přišel do našeho pajzlu, kde jsme se scházely, a odvezly jsme si páníčka domů a tam jsme „To..“.

Otázka: To je opravdu velice zajímavé. Abych vás ale moc dlouho neotravoval, rád bych se zeptal na jednu věc. Nechtěl od vás Robin nosit na zádech?

Marcela: Pokud si pamatuju, tak to bylo trochu jinak. Někdo mi o tom říkal, takže jsem Robinovi nabídla, že jestli chce, udělám mu koně. Robin chtěl a myslím si, že to je docela zajímavý, takže to občas děláme. Nejde to sice dlouho, ale chvilku ho unesu. Kromě toho, občas je docela fajn dělat kraviny.

Reportér: Já vám děkuji za zajímavý rozhovor, a těším se na shledanou.

Rozhovor s Lindou Elmerzonovou

Úvodní informace

Slečna Linda Elmerzon se narodila dne 23. 3. 1976, je asi 184 cm vysoká, má dlouhé blond vlasy do pasu a modré oči. Linda se zajímá o hudbu, motorismus, počítačové hry a o sport. Nejraději se obléká do džínových a kožených oděvů. Jezdí také ráda do přírody.

Reportér: Dovolte mi přivítat u mikrofonu Nového světa slečnu Lindu Elmerzonovou, která měla to štěstí, že zavítala do Prahy. Mohla byste nám říci, jak se vám líbí Praha?

Linda: Praha se mi líbí, nejenom, že tu jsou hezký starý baráky, ale taky proto, že tu bydlí můj oblíbenec Robin Hronek, od kterého mám doma snad všechny desky z nichž většinu mám na cédéčkách.

Otázka: Jaké sporty ráda provozujete?

Linda: Ráda hraju fotbal, ve škole jsem hrála hokej, no a - taky ráda plavu.

Otázka: Mohla byste nám říci, jestli máte pro nás neobvyklé koníčky, nebo dovednosti?

Linda: Nezvyklej pro ženský může bejt ten motorismus. Ráda jezdím se Zuzanou na její chalupu, kde dáváme dohromady jednoho Harleye-Davidsona. Proto se mi líbí, když mám možnost dělat v našich garážích v Batradisu, kde jsem u myčky. Dovedu teda opravit auto, taky jsem se kvůli týhle zálibě vyučila automechaničkou. Něco bych ale uvařila.

Otázka: To je zde na Zemi opravdu pozoruhodné. Když už jste se zmínila o Robinu Hronkovi, zajímalo by nás a naše čtenáře, jestli jste se domluvila s jistou Marií Smaulovou na tom, že byste jí v případě nutnosti tohoto opatření zastala. Co byste nám byla ochotná říci?

Linda: Můžu se k tomu klidně přiznat, dohodnutý jsme, i když je to ode mě tak trochu lumpárna, protože jsem s nim něco dělala i předtím. Jinak to není špatnej nápad.

Otázka: Proč jste se k náhradě odhodlala?

Linda: Zjistila jsem, že se mu líbím. Toho si všimla právě Marie a tak to vzniklo.

Otázka: Závěrem bych se vás rád zeptal na takovou zvláštní věc: Jde o to, jestli Vás Robin Hronek nepožádal o to, abyste jej nosila a sdělila nám, co si o tom myslíte?

Linda: O tohle mě požádal a já to udělala. Můj názor je asi takovej, že každému se líbí něco jinýho. Robinovi jsem toho koně nabídla. V případě někoho jinýho bych si myslela že je ujetej, ale to záleží taky trochu na náladě.

Otázka: To je pěkné. Napadl mě takový žert, který by mohl tento článek zpestřit.

Nemohla byste vzít třeba mě?

Linda: No, to není špatnej nápad. Já tady udělám trochu místa a uděláme koníčka.

Reportér: Myslím si, že můžeme Lindě poděkovat, hlavně když bylo trochu legrace. Děkuji za rozhovor a těším se na shledanou.

Rozhovor s Tery Rodsensovou

Úvodní informace

Slečna Tery Rodsens se narodila 24. 2. 1975, je asi 176 cm vysoká, má černé vlasy k ramenům a velké černé oči. Největší její zálibou je hudba. Tery je velmi dobrá zpěvačka a kytaristka skupiny Zombies. Teryin velice sytý alt se velice dobře hodí k tvrdému, ale melodickému heavy metalu a hard rocku ve stylu Garryho Morea. Tery je veselá a má ráda legraci.

Reportér: Dovolte mi, abych vám představil vynikající rockovou a metalovou zpěvačku a kytaristku Tery Rodsensovou, která se také přátelí s Robinem Hronkem. Mohla byste nám říci něco o tom, jak se vám tady líbí a proč se s Robinem kamarádíte?

Tery: Je to tu fajn. Je tu hodně zajímavých věcí a zažila jsem tu dost pěkných věcí, který se asi jinde nezažijou. Robina znám velice dobře a ráda s ním spolupracuju. Je to dobrý kámoš. Je s ním sranda a ráda bych nahradila jeho družku Marii, která je taky moc fajn.

Otázka: Naše čtenáře by zajímalo, jestli nemáte nějaké pro nás nezvyklé koníčky a dovednosti. Co byste nám o tom kromě hudby řekla?

Tery: Kromě hudby toho kromě normálních ženských zálib moc není, ale pokud jde o nějaký jednoduchý opravy věcí v domácnosti, tak i v elektrice se trochu vyznám a vodovodní kohoutek taky umím přidělat, pokud tohle myslíte.

Otázka: Věnujete se také nějakým sportům?

Tery: Moc nesportuju. akorát plavu a běhám, ale není to organizovaný sport.

Otázka: Dříve než se vrátíme k Robinu Hronkovi, který je společným přítelem všech respondentů těchto rozhovorů, rádi bychom se něco dozvěděli o Vaší hudbě. Nyní se objevila na trhu vaše nová deska, kterou jste natočila se svojí kapelou a nazvala ji Doom. Mohla byste nám k tomu něco říci?

Tery: DOOM jsem natočila díky tomu, že mi inspirovala stejnojmenná počítačová hra. Je to metalová věc, kde improvizuju na muziku s tý hry. První písnička na té desce je vlastně muzika z první epizody a prvního levelu DOOMu 1.

Otázka: Na závěr bych se vás rád zeptal, jestli vás Robin Hronek nepožádal o to, abyste jej nosila. Co si o tom myslíte?

Tery: Já si o tom myslím, že to je nejlepší fór, který znám. Je to dost pitomý, ale to se

mi na tom právě líbí. Pokud jde o vlastní nošení, jsem dost vycvičená ze školy, kde jsem o přestávkách vozila spolužáky na koni. Robina jsem taky vzala. Je docela lehkejší oproti některým lidem ze školy. Nejlepší na tom je, jak se s tím dá vyblbnout venku, nebo hlavně na díze.

Reportér: Já děkuji slečně Tery za velice pěkný a úsměvný rozhovor a těším se na shledanou. K návštěvě u Tery Rodensové bych rád doplnil takovou malou zajímavost, které jsem se velice divil a hodně se zasmál. Tery mě pozvala na popovídání a přátelskou návštěvu s tím, že, cituji: Posedíme popovídáme, dáme si skleničku a potom vás vezmu na koně a pojedeme na autobus.

Rozhovor s Marilen Benderovou

Úvodní informace

Slečna Marilen Bender se narodila 10. 3. 1977. Marilen je asi 172 cm vysoká, má přírodní blond vlasy se slabým melírem do pasu. Vlasy jsou vlnité až kudrnaté. Marilen má velké modré oči a je velice příjemná. Mezi její záliby patří výpočetní technika, příroda, šachy, literatura, hudba a záhady.

Reportér: I když slečna Marilen Benderová bydlí v jednom domě s Marií Smaulovou, uvádím rozhovor s touto dívkou, pracující jako asistentka obchodního zástupce počítačové společnosti HELLOS Electronic až nyní. Nic méně bych se rád zeptal, jak se vám tady líbí, a co je náplní vašeho pobytu v Praze?

Marilen: Na Zemi jsem si vybrala Prahu nejenom, že tu bydlí můj kamarád Robin Hronek ale taky proto, že by firma HELLOS chtěla zahájit prodej počítačů a jiných věcí v Čechách a v Praze. Je to zas něco jiného, než ty skleněný moderny u nás doma.

Otázka: V úvodní informaci jsme uvedli vaše záliby. Mohla byste nám o nich říct něco bližšího?

Marilen: Ke svým koníčkům bych řekla, že počítače patří k mé práci, v létě jezdím ráda do přírody, s tím, že je škoda že nemám žádnou chatu, kde bych dělala něco jiného než doma. Hudbu mají i lidi rádi, s tím že bych ba i něco zahrála na piano, mám ráda pohádky, sci-fi a horory a záhady, jako UFO a podobně. Z Ufa mám pěknou srandu, jak si to neumíte vysvětlit. Taky si ráda zahraju s někým šachy.

Otázka: Jelikož je možné, že UFO je dopravní prostředek, kterým jste se k nám dostala, rádi bychom věděli jestli nemáte nějaké koníčky a dovednosti, které naše ženy moc nemají. Mám na mysli třeba technické nadání, které na Zemi mají většinou muži a podobně. Mohla byste nám o něčem takovém něco říci?

Marilen: Kromě toho, co má žena umět, bych něco takového měla. To že dělám s tím počítačem, tak tomu rozumím trochu víc, než byste u holky čekal, ale není to zas tak moc. Všechno co o tom vím je, jak to tam uvnitř vypadá. Jinak z té elektroniky dovedu ledacos opravit, ale ne jako Manka tady vedle, ale rádio jsem si sama zpravila a do sítě jsem si modem počítače zapnula. Jinak umím pověsit poličku, a moc bych chtěla chatu, kterou bych si celou natřela.

- Otázka:* Vy jste mluvila o Robinu Hronkovi, a říkáte, že to je váš kamarád. Mohla byste nám říci jestli náhodou nejste jedna z potenciálních náhradnic slečny Marie Smaulové?
- Marilen:* Je to už hodně dlouho, co jsem se nabídla jako náhradnice. To bylo tak, že jsme Mankou něco slavili, asi její narozenky a ona mi řekla, že si s Robinem dost rozumíme. No a tak jsem se stala vlastně takovou jako Robinovou holčkou.
- Otázka:* To je velice pěkné, protože jste velice hezká a hlavně hodná dívka. Nevím, jestli vás nezdržují od nějaké práce a nerad bych vás moc obtěžoval, takže bych se tedy zeptal na takovou poměrně vtipnou a zvláštní věc, a sice jestli vám nevadilo a jestli vám nepřipadalo poněkud ožehavě divné, že vás Robin Hronek požádal abyste jej nosila?
- Marilen:* Ožehavě divné to není. Blbý to trochu je, ale já mam proto pochopení a chápu že každý má rád určitý věc, který se nemusej líbit jinejm. Robin má rád taky tady to. Naštěstí jsme silnější než vy, tak to jde. Tak jsem teda vzala Robina na záda a šlo to. Občas vezmu na koně i někoho jinýho, ale jelikož mam ráda blbosti, a mam ráda Robina jako svého kamaráda, tak mu někdy nabídnu, že ho vezmu na koníka. Nechcete vzít na koně?
- Reportér:* Nechtěl jsem Marilen Benderovou obtěžovat, i když není špatné zavzpomínat na staré časy, kdy nás nosili rodiče, a když jsme s tím dělali vylomeniny ve škole. Stačilo mě k té vzpomínce svést se dvakrát. Jinak děkuji této slečně za rozhovor a těším se na shledanou.

Rozhovor s Lucií Groganovou

Úvodní informace

Slečna Lucie Groganová se narodila 27. 12. 1976. Je 193 cm vysoká, má černé rovné vlasy na ramena, kde jsou podtočené a velké černé oči. Lucie je poněkud temperamentní a dokáže být i vášnivá. Její záliby jsou : Hudba (Lucie hraje na kytaru), tenis, počítače, televize a video.

- Reportér:* Během pořizování rozhovorů s přítelkyněmi Robina Hronka, jsem viděl dost urostlých a dlouhých dívek. Nyní je zde u mikrofonu další taková dívka, která je nejen dlouhá, ale i dost štíhlá až hubená, takže by mohla mít přezdívku „Špagetka“. Je To Lucie Groganová. Proč jste nás navštívila?
- Lucie:* Zemi jsem si vybrala proto, abych zažila nějaký to dobrodružství, protože můj domovskej svět je tak dobrej, že máme zlo jenom v počítačích, nebo hernách, ale to už mam okoukaný. Jela jsem teda do Prahy, protože tu mam svého oblíbence Robina, od kterýho mám doma všechny jeho cedéčka a kazety, který mam s sebou. Taky jsem slyšela, že tu je jiná politika, tak tu bude dost dobrodružství.
- Otázka:* To je velice zajímavý přístup k věci. Když už o tomto muži padlo pár slov, nehodláte nahradit jakousi Marii Smaulovou?
- Lucie:* To bych moc chtěla, nehledě na to, že mi ta holka vůbec nezajímá, protože Robina na tolik obdivuji, že ho miluju.
- Otázka:* Já nevím, jestli to je nejvhodnější přístup k řešení takovéto, řekl bych, velice citlivé a delikátní věci, jako je tato, budu diskrétní, takže se vás raději zeptám, jestli nemáte nějaké neobvyklé dovednosti?

- Lucie:* Nevím, co myslíte, ale pokud jsem mluvila s kámoškama, tak jsem zjistila, jak mam odpovědět, takže vám řeknu, že kromě ženskéjch prací umím i pár věcí jinejch. Od táty jsem se naučila zpravovat vodu, protože on dělal v bazénu, nějakou jednoduchou poličku taky umím udělat a pověsit a v elektrice toho moc neumím, ale nějaký vyměnění zástrčky, vypínače, nebo zásuvky bych svedla.
- Otázka:* Nechci vás moc otravovat, tak bych se jenom zeptal, jestli váš oblíbenec nechtěl, abyste jej vzala na záda?
- Lucie:* No, to víte že chtěl vzít na koníčka. Tak jsem ho vzala. Myslim si o tom to, že Robin může chtít všechno. Jinak bych to dělala jenom z legrace, což někdy dělám. To je ale málo kdy. Někdy je dobrý, aby se člověk odreagoval. Jinak bych chtěla reagovat na tuhle otázku tím, že jsem Robina nevzala na koně, jak jsme to dělali třeba ve škole, nebo jak chtěl Robin vzít, ale jednou jsem mu z legrace nabídla jinej způsob koníčka, a sice jsem si ho vysadila na ramena.
- Otázka:* To je velice zajímavé a neobvyklé, protože tak se to dělá malým dětem. I když máte asi dost velkou sílu, nemůžete ho vysadit. Můžete to upřesnit?
- Lucie:* No, můžu. Já jsem si ho nevysadila jak jste říkal. Velký lidi, když se takhle nosej třeba ve vodě, lezou na sebe zezadu. Robinovi jsem to udělala právě tak.

Reportér: Děkuji slečně Lucii za pěkný rozhovor a budu se těšit na shledanou.

Rozhovor s Lidií Hollisterovou

Úvodní informace

Bohužel opět neuvádíme datum narození slečny Lidie Hollisterové, která je jedna z největších kamarádek Robina Hronka, a to nejen postavou. Lidii se opravdu podařilo opravdu hodně vyrůst. Lidie je 2 metry vysoká, má rovné blond vlasy trochu přes ramena, a má velké modrozelené oči. K její osobnosti bychom měli poznamenat, že je pořádná, poctivá a má pro vše jednoduché řešení. Je také velice svérázná, díky čemuž bude autentičnost rozhovoru poněkud oslabeno, neboť bylo nutné přitlumit poněkud zemité vyjadřování této dívky. Mezi její koníčky patří hudba, televize a video, příroda a motorismus.

- Reportér:* U mikrofonu mám dívku, která nemít poprsí a delší vlasy, mohla by být i chlapcem. Mohla byste nám říct proč jste sem přiletěla a jak se vám tu líbí?
- Lidie:* Jela jsem sem za dobrodružstvím a je to tu skvělý. Taky fandím Robinu Hronkovi, kterej je fakt dobrej. Já mam sice nejradši tvrdou muziku, elektronickou moc neposlouchám. Akorát Robina, Jarreho a někdy si pustim Oldfielda.
- Otázka:* My víme, že podnikáte, a to v dosti , pro dívku, neobvyklém oboru. Co to je, a co děláte?
- Lidie:* No tak,- já mam stěhováckou firmu, kde dělám eště s třema taky dost velkejma holkama, jezdíme, stěhujeme, jde to dobře a máme fajn škváru?
- Otázka:* To je opravdu pozoruhodné. Vy jste se zmínila o Robinu Hronkovi, rádi bychom věděli, jestli nejste náhradnice Marie Smaulové a jestli jste ochotná s ním v případě nutnosti žít?
- Lidie:* Jo,- to jsem a žít s ním můžu úplně klidně. Dokonce se mu líbim, že to kolikrát nevydrží. Tak mu to udělám.
- Otázka:* Já nevím, jestli je zrovna nejvhodnější sdělovat našim čtenářům váš intimní život, ale máte ho asi ráda. Nás by ještě zajímala jedna věc, a sice jestli máte kromě vašeho podnikání také jiné nezvyklé dovednosti , třeba intelektuální.

- Můžete nám o nich něco říct?
- Lidie:* Blbá nejsem takže něco umím. Jestli myslíte nějaký domácí opravy, tak to docela umím. V elektrice toho umím málo, ale taky bych si poradila.
- Otázka:* Závěrem bych se rád zeptal, jestli vás Robin nepožádal, o nošení na zádech. Co vy na to?
- Lidie:* No tak podívejte, já mam na to sílu, tak to jde. Robinovi jsem koně dělala. je lehkej. Než jste přišel, tak mi volala jedna kámoška. Jestli chcete, tak to uděláme.
- Otázka:* Myslím, že by to nebylo špatné. Jak jste vlastně Robina nosila?
- Lidie:* Na koně jsem ho vzala na záda, ale i vás bych zvedla na ramena. Jestli chcete vzít na koně jako na záda, tak to uděláme tady a pokud chcete vysadit na ramena, tak venku. Sem se nevejdeme.
- Otázka:* Já myslím, že na záda to bude stačit.
- Lidie:* Tak bacha. Těhle stolek dáme stranou, teď se mi chytte a pojedeme na koníčku.
- Reportér:* Já děkuji Lidii za rozhovor a za vynikající demonstraci. Po větě „Chytte se mi a pojedeme na koníčku“ řekla, když mě zvedala jenom „Let's go!“ a bylo to.

Rozhovor s Marií Moddesovou

Úvodní informace

Slečna Marie Moddesová se narodila 4. 11. 1975. Je asi 192 cm vysoká, má černé rovné vlasy do pasu, česané na pravou stranu s pěšinkou v levo, stejně jako u Tery Rodsensové a Lindy Elmerisonové. Marie M. má velké černé oči. Tuto dívku zajímá hudba, vodní sporty a výlety do přírody (nejlépe po vodě). Slečna Marie M. je hodně veselá, má velký smysl pro humor, takže se s ní dá užít hodně legrace.

- Reportér:* Dva dny po návštěvě u Lidie vítám u našeho reportážního magnetofonu další dobře urostlou dívku Marii Moddesovou, které bych se rád zeptal na pár věcí aby si mohli čtenáři udělat obrázek o tom, jaké dívky se občas najdou, případně, aby si z těchto dívek některé čtenářky vzaly příklad.
- Slečno Marie, mohla byste nám říct něco o smyslu vašeho pobytu v Praze?
- Marie M.* O smyslu pobytu v Praze vám asi řeknu tak zvaně Hodně věcí. Jednak se mi líbí cestování, tak jsem jela sem. Je to něco nového, někdy je tu sranda a mám tu hodně kamarádů který tu taky dělají.
- Otázka:* Bohužel mám dneska nabytý den, rád bych se zeptal, jestli nemáte nějaké záliby, které nejsou u žen na Zemi ve zvyku. Mohla byste nám o nich něco říci?
- Marie M.* Kromě vodních sportů nejsem tak úplně nešikovná v práci se dřevem, umím totiž od táty a strejdy něco z truhlářiny, nejsem blbá přes písíčka, nebo jak se nadává počítačům a tím pádem se dost vyznám v elektronice a v elektrikařině. Taky mi to už občas docela dobře koplo. Jinak samozřejmě v kuchyni a okolo praní, žehlení a šití jako každá ženská umím. To mi zas učila mamka.
- Otázka:* Pomocí naší soukromé počítačové sítě jsme získali informaci o tom, že jste náhradnice slečny Marie Smaulové, ve věci manželské náhrady s Robinem Hronkem. Co je na tom pravdy?

Marie M. No, - to je pravda. Marie mě má v počítači a je to moc fajn, protože mám Robina ráda, nejen jako hudebního skladatele. Jelikož má rád vysoký holky, tak se mu určitě budu líbit.

Otázka: Na závěr se vás chci zeptat na to, jestli nechtěl abyste ho vzala na záda a co si o tom myslíte?

Marie M. Pokud si pamatuju tak jsem ho vzala. Myslím si o tom víceméně všechno, ale že by mi to vadilo, to se říct nedá. Důležitý je, že když se po mě něco chce, tak to udělám. V jeho případě to platí dvojnásobně.

Otázka: Koukám, že vás to rozesmálo. Rád bych se vás zeptal, jestli byste mi mohla z legrace ukázat, jak to tenkrát bylo?

Marie M. To bych mohla. Udělám tak trochu místa, když chcete vzít na koně, a já vám to předvedu. Jestli chcete jet na koníčku na autobus, uděláme koníčka i venku.

Reportér: Já děkuji a těším se na shledanou. K této návštěvě mohu doplnit jen to, že mě tato dívka odnesla k autobusové zastávce. Před domem se jí dokonce podařilo vysadit si mě na ramena, z čehož jsme měli oba velkou legraci.

Rozhovor s Fanny Lendfieldovou

Úvodní informace

Slečna Fanny Lendfieldová se narodila 10. 1. 1974. Je asi 184 cm vysoká, má hnědé dlouhé kudrnaté vlasy a hnědozelené oči. Fanny je velice sebevědomá a svérázná. Způsob jejího vyjadřování vzbuzuje dojem spolehlivosti a jednoduchého řešení problémů.

Reportér: Moje poslední návštěva mě zavedla ke slečně Fanny Lendfieldové, která si udělala čas, abychom si s ní popovídali. Naše čtenáře by zajímalo, jak se vám tu líbí, a co tady děláte?

Fanny: Je to tady docela dobrý. Žiju tady hodně dlouho a dělám u Lidie.

Otázka: Jaké máte záliby?

Fanny: No, - tak ráda si čtu, hlavně krváky a horory a scifi, což mám ráda hlavně ve filmový podobě, včetně porna. Taky mám dost ráda kluky, hlavně mýho kamaráda Robina, kterýho znám od Marie, kterou bych třeba nahradila, a tak nějak.

Otázka: Nás by zajímalo, jestli nemáte nějaké pro ženy nezvyklé dovednosti a záliby. Jaké?

Fanny: Jestli myslíte nějaký technický věci, tak něco umím, ale momentálně nevím, co bych vám řekla.

Otázka: Vy jste naznačila, že jste náhradnice Marie Smaulové. Jelikož jsem se k vám dostal až teď večer, chtěl bych se zeptat na takovou věc, a sice by nás zajímalo, jestli vám moc nevadilo, že vás Robin Hronek požádal, abyste jej nosila. Co si o tom myslíte?

Fanny: Jó - to mi vůbec nevadilo. Je to trochu takový divný, ale já myslím, že to je taková legrácka. Robina jsem na koni vozila. Klidně vás vezmu, jestli rád jezdíte na koni.

Otázka: Myslím si, že to není nutné, ale kdyby vám to nevadilo, tak můžete.

Fanny: Tak jo. Místa máme dost, pán pojede na koníčku.

Reportér: Děkuji za krátkou, ale hezkou návštěvu a těším se na shledanou.

Informace o rozhvorech

Všechny tyto rozhovory pořídil redaktor Ladislav Fišer, který přikládá svůj článek, ve kterém doplňuje některé informace, které nemohl uvádět v rozhvorech. Tyto informace však z bezpečnostních důvodů neobsahují informace o bytech, kde dívky se kterými jsme mluvili bydlí. Tento doplňkový komentářový článek uvádí pocity redaktora a obsahuje líčení zážitků.

Tyto rozhovory jsou pro lepší orientaci v textu uspořádány tak, jako u scénáře. Jak jste si všimli, byl postup uspořádán tak, že každá dívka má, tam kde to šlo, svoji stránku. Omluvit bychom se chtěli literárním kritikům, kteří jsou natolik prudérní, že striktně vyžadují spisovnou mluvu v písemném zpracování. Tyto rozhovory jsou autentické, díky čemuž si čtenář může udělat obrázek o tom, jaké jsou ty dívky, s kterými byly tyto rozhovory natočeny a tiskově zpracovány.

Redakce

Ladislav Fišer - **Co jsem zažil při návštěvách**

Naše organizace BATRADIS založila svůj vlastní časopis, který má být vydáván pro veřejnost, které chce představit svojí činnost, předat učení, vedoucí ke zlepšení životní úrovně a sdělit pravdu o tom, že ve vesmíru máme sousedy. S těmito sousedy jsem natočil uvedené rozhovory, které byly pro mě velice příjemné. Žije zde mezi námi jeden muž který to nemá v životě jednoduché, protože je zdravotně postižený. Lidská společnost si s tím neví rady, neboť toto postižení je tak nešikovně dimenzováno, že je tento jedinec sociálně anadaptabilní. Tento soubor kombinovaných zdravotních vad je kompenzován nejen schopností duševně pracovat, ale i tím, že tento jedinec patří k lidem, kteří měli to štěstí, že se setkali s mimozemšťany.

Tito mimozemšťané jsou většinou zastoupeni dívkami (něčím, co tak vypadá). Tyto dívky tomuto člověku pomáhají v životě. Zato jim má pomoci šířit jejich učení, za což mu dají to, co mu lidská společnost nedá. Byla to pro mě velká radost, jezdit na jejich adresy, jezdit do jejich zaměstnání a klubů a mluvit s nimi. Myslím si, že by si naše dívky měly vzít z těchto dívek příklad. Je opravdu pozoruhodné, jak jsou tyto dívky tolerantní, a to i v případě tak extrémně dětinské a hloupé věci, jako je nošení na zádech, díky čemuž jsem se i já z legrace nechal svézt od některých dívek, s kterými jsem mluvil. Jinak jsem byl příjemně překvapen i tím, že je domovská civilizace na takovém stupni rozvoje vědy a techniky, že tyto hvězdné dívky mají srovnatelné (ne-li vyšší) technické nadání s pozemskými muži.

Na těchto návštěvách jsem byl občas pohoštěn a pokud jsem byl někde v čase oběda, dostal jsem i něco k jídlu. Aby se mohli čtenáři dokonale seznámit s těmito dívkami, přepracoval jsem své nahrávky tak, aby tyto rozhovory byly co nejvíce autentické. Díky tomu můžete mít představu o tom jak tyto dívky mluví a můžete se tak dozvědět o jejich zálibách přímo od nich. Závěrem mého článku bych vám ještě předložil dva rozhovory s náhradnicemi slečny Marie Smaulové, která se obává že udělá nějakou chybu a sama si nebude moci vzít Robina Hronka (muže který by měl v životě problémy) za muže. První z těchto dvou je zkrácen, ale za to jsem nemusel jít daleko z redakce našeho časopisu.

Rozhovor s Ane Tomkinsovou

Úvodní informace

Slečna Ane Tomkinsová se narodila 10. 3. 1976. Je asi 193 cm vysoká, má vlasy jejichž barva je něco mezi špinavě blond a ohnivě medovým ticiánem., dlouhé na ramena. Ane má šedozelené oči. Je velmi přátelská, má pro vše jednoduché a okamžité řešení a je zvláštní tím, že se chová zcela jako muž. Její zájmy jsou : Hudba, motorismus a výlety do přírody. Pokud jde o motorky, dává tato dívka přednost motorkám „Harley-Davidson“. Jejími oblíbenými skupinami, jejichž hudbu ráda poslouchá jsou: ZZ-TOP, Rolling stones, AC/DC, The Beatles a Deep purple.

Reportér: U mikrofonu vítám slečnu Ane Tomkinsovou, kterou bych rád požádal o rozhovor. Mohla byste nám říct něco o sobě a vašem názoru na to, že byste žila s Robinem Hronkem.

Ane: Čagos, Já jsem Ane Tomkins a jela jsem sem za dobrodružstvím a trochu si vyhodit z kopejtky. Jinak sem jedu proto, abych tý Marii pomohla. Jinak mam docela chuť na nějakýho chlapa. Robin je fajn. Líběj se mu velký holky, který se chovaj jako kluci, to ho nezklamou. Ten si užije.

Otázka: Můžete nám říct, co umíte jiného než naše ženy?

Ane: No, - umim. V auťákách se vyznám parádně, v elektronice se taky trochu vyznám a celkem klidně zvládnou i jiný věci, přičemž vařit taky umim.

Otázka: Když jste se s Robinem Hronkem seznámila, nechtěl od vás nosit?

Ane: Pokud vim, tak to chtěl. Tak jsem ho vzala. Šlo to dobře. Klidně vám to předvedu.

Otázka: To můžete. Já jsem se chtěl zrovna zeptat jak byste reagovala, kdybych se vás z legrace zeptal, jestli byste mě nevzala , jak se někdy říká, na koně. Zvládla byste to?

Ane: No, - klidně. Abychom se nebouchli, udělám to jako s Robinem. Tak se chytte a trochu povyskočte. Vezmu vás teda na koně.

Rozhovor s Magdou Railey

Úvodní informace

Slečna Magda Railey se narodila 17. 4. 1979. Je asi 174 cm vysoká, má černé nepatrně vnitřní vlasy na krátko s velice výraznou pěšinkou. Magda má také velké černé oči. Tato dívka je zajímavá tím, že skládá elektrofonickou (konkrétně počítačovou) hudbu, programuje a díky tomu, že její rodiče pracují v počítačové společnosti RBS Computers, můžeme najít některé její programy na trhu. Jde zejména o počítačové animace s hudbou a některé hudební aplikace pro WINDOWS 95 a 3.1. I sem na Zemi se dostala její hudba, kterou i v České republice znají uživatelé osobních počítačů, vybavených mechanikou CD-ROM. Většina jejích skladeb a písní se dá sehnat a najít na CD discích s výběry nejlepšího serveru. Konkrétně tuto hudbu najdete v adresáři \MUSIC\ s příponami *.MOD a *.S3M. Její zde nejznámější dvě skladby jsou : Aurora (AURORA.MOD) a Martinia (MARTINIA.MOD).

Reportér: U mikrofonu vítám nejnovější náhradnici Marie Smaulové - slečnu Magdu, která chodila s touto hlavní přítelkyní R. Hronka do školy. Mohla byste nám říct něco o tom, proč jste tady v Praze?

Magda R.: Já jsem původně pracovala v Řecku, kde jsem bydlela v Soluni. Do Prahy mě převeleli. Vůbec toho nelituji, protože jsem se setkala se svojí kámoškou z koleje, která se jmenuje Marie, která mi pomáhala. Ona tam byla v tom intru od šestý třídy do konce. Tak jsem se s ní po letech sešla.

Otázka: Naše čtenáře by zajímalo, co vás kromě počítačů a hudby ještě zajímá?

Magda R.: Kromě počítačové hudby a programování mě zajímá cestování. Jinak ty počítače umím stavět.

Otázka: To je velice zajímavé. Nevadí vám to ve výkonu ženských povinností?

Magda R.: Ani moc ne. Elektrotechnický dovednosti mi při vaření vůbec nepřekázejí. Akorát neumím moc šít, ale díru v ponožce zalátám.

Otázka: Abych vás moc dlouho nezdržoval, tak bych se rád zeptal, jestli se vás Robin Hronek nezeptal, jestli byste jej nezkusila nosit. Co vy na to?

Magda R.: Pokud si dobře vzpomínám, tak se na to zeptal. Já jsem ho nosila. Nevím sice proč to chtěl, ale docela to šlo. Já jsem dost tolerantní a když mám chuť udělat nějakou legraci, tak buď to řeknu vtip, nebo dělám různé ksichty, no a když jsem se setkala s Robinem a on se na to zeptal, tak jsem ho taky ze srandy vzala na koně.

Reportér: Já děkuji za rozhovor a těším se na shledanou. Tady vidíte, jak bychom měli být tolerantní, že i takovouhle věc uděláme, kdyby to někdo chtěl.

Kromě toho jsme natočili rozhovory i s ostatními dívkami, které nejsou přímé přítelkyně Marie

Smaulové, ale pro dokonalý obrázek toho, jaké jsou ženy z kosmu, to stačí. Některé tyto ženy jsou již vdané a pomáhají Robinu Hronkovi jako přátelé. Tyto ženy se starají o hudební produkci jmenovaného muže a také je neobtěžovalo, že jej občas nosily. Tam ale nešlo o takový projev lásky, jako spíše o legraci, nebo druh reklamy, či náhražka sexu.

Ladislav Fišer